

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoPr/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621201604
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4621201604.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka v spore žalobcu: Y. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX L. nad T., proti žalovanému: Dopravní podnik města Děčína, a.s., so sídlom Dělnická 106, 405 29 Děčín VI., Česká republika, IČO: 62 240 935, o zaplatenie mzdy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Topolčany zo dňa 18. októbra 2021, č. k. 5Cpr/13/2021-99, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému voči žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Topolčany, ako súd prvej inštancie uznesením zo dňa 18. októbra 2021, č. k. 5Cpr/13/2021-99 vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 161 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), čl. 1 ods. 1, čl. 4 ods. 1, čl. 5 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 21 ods. 1, čl. 26 ods. 1, čl. 28 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie“).

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 02.07.2021, sa žalobca ako bývalý zamestnanec domáha od žalovaného ako bývalého zamestnávateľa zaplatenia náhrady mzdy, náhrady za 13. a 14. plat, náhrady za dovolenku, náhrady za stravenky a náhrady za školenie vodičov.

4. Súd prvej inštancie z vyjadrenia žalovaného zistil, že žalovaný má sídlo v Českej republike, kde mu bola doručená aj žaloba. Vzhľadom na túto skutočnosť súd prvej inštancie dospel k záveru, že ide o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania spočívajúci v nedostatku právomoci vo veci konať a preto podľa čl. 28 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 1215/2012 z 12. 12. 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a podľa § 161 ods. 2 CSP konanie vo veci zastavil.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie. Zároveň žiadal, aby súd uložil povinnosť žalovanému nahradiť trovy konania žalobcovi. Dôvodil najmä tým, že napadnutým rozhodnutím súd porušuje Ústavu SR, práva, pravidlá, nariadenia a smernice Európskej únie. Podľa názoru žalobcu je Slovenská republika členským štátom Európskej únie, tak ako aj Česká republika, a preto je možné žalovať zamestnávateľa na území iného členského štátu. Poukazuje na to, že žaloba

obsahuje všetky náležitosti a splňa všetky podmienky stanovené Európskou úniou a preto nevidí dôvod na zastavenie konania.

6. V ďalšej časti odvolania žalobca poukazuje na to, že existuje nahrávka o zločinoch, ktoré žalovaný spáchal proti jeho osobe, to ako ho žalovaný krivo obvinil, urážal, psychicky týral a spáchal iné trestné činy, a v súvislosti s tým dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 27. 11. 2018, č. k. 21Cdo/1208/2017-148, ktoré má tieto zločiny potvrdiť. Následne opísal kauzu, ktorá je predmetom konania o zaplatenie 325 069 Kč a prebieha na Okresnom súde v Děčíně. Potom žalobca opísal skutočnosti, ktoré predchádzali sporu vedenému na okresnom súde v Děčíně a to dopravné nehody, ktorých sa ako vodič autobusu zúčastnil, následný konflikt so žalovaným a v neposlednom rade rozobral priebeh ukončenia pracovného pomeru so žalobcom.

7. Uviedol, že ho český štát okradol v rokoch 2012 a 2013, pretože sa voči nemu vedie exekúcia na čierno, ktorú začal súdny exekútor Dalimil Mika. Podľa názoru žalobcu exekútor obišiel exekučný súd a ukradol 101298 Kč. Ďalšia exekúcia sa proti žalobcovi začala v roku 2018, pričom uznesenie o nariadení exekúcie nebolo vydané a taktiež túto exekúciu považuje za nelegálnu pretože nebola registrovaná exekútorskou komorou v Brne.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že s napadnutým rozhodnutím súhlasí a je toho názoru, že jediný súd, ktorý je oprávnený v danej veci konať je Okresný súd v Děčíně. Nad rámec uviedol, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca podal na Okresnom súde v Děčíně, vec bola vedená pod sp. zn. 27C/145/2016 a žaloba bola zamietnutá, čo potvrdil taktiež Krajský súd v Ústí nad Labem rozsudkom č. k. 10Co/397/2017-64 zo dňa 12. 08. 2018. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

9. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, a to tak, že s jeho vyjadrením nesúhlasí. Podľa jeho názoru je úplne jedno, že bola žaloba podaná v Topolčanoch. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Ústí nad Labem, č. k. 10Co/81/2016-143, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Děčíně, ktorým súd vyslovil, že výpoveď zo dňa 01. 09. 2014 je neplatná. Má za to, že ho žalovaný (zamestnávateľ) vyhodil z práce neoprávnene a spôsobil mu psychickú ujmu, krivo ho obvinil, urazil na cti, preto podal žalobu na žalovaného. Ďalej uviedol, že Česká republika zadržáva zásielky adresované medzinárodnej inštitúcii, falšuje podpisy, rozhodnutia, pečiatky. Žalovaný sa preto obrátil na zastupiteľstvo Európskej komisii v Prahe, ktorí to však odmietli riešiť. Podľa názoru žalobcu sú české súdy na strane žalovaného. Navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodol v jeho prospech a uznal dlžnú čiastku a neporušil zmluvy, práva, pravidlá, nariadenia, smernice Európskej únie.

10. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolanie žalobcu zo dňa 27.10.2021, napadnuté uznesenie Okresného súdu Topolčany zo dňa 18. 10. 2021, č. k. 5Cpr/13/2021-99 a to zvolením procesného postupu v zmysle § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), na základe ktorého predmetné odvolanie vyhodnotil za neopodstatnené a rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť.

Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 9 ods. 1 CSP, ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

12. Odvolací súd v prejednávanej veci v súvislosti s posudzovaním dôvodnosti, resp. nedôvodnosti podaného odvolania žalobcu voči uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým súd vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil si osvojil ten skutkový a zároveň aj právny záver, že predmetné odvolanie žalobcu je neopodstatnené a je o ňom potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

13. Na margo správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd poznamenáva, že v prípade sporov s cudzím - medzinárodným prvkom a cezhraničné spory, súd najskôr vždy skúma právomoc. Jednou z prvoradých procesných podmienok konania je danosť súdnej právomoci. Inštitút právomoci sa všeobecne chápe ako zákonom vymedzený rozsah činností, ktorých realizácia je právom aj povinnosťou súdov. Jej splnenie súd skúma ex offo v každom štádiu konania a na každom stupni a jej nedostatok je neodstrániteľný a vedie k zastaveniu konania. Ak súd zistí, že nie je daná jeho právomoc na prejednanie a rozhodnutie o veci s cudzím - medzinárodným prvkom, konanie zastaví.

14. S poukazom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie ohľadom konštatovania nedostatku právomoci vo veci konať, pretože žalovaným v predmetnej veci je Dopravný podnik mesta Děčína, a.s., ktorý je právnickou osobou so sídlom v Českej republike, teda mimo územia Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že v tomto súdnom konaní cudzí prvok je zastúpený tým, že žalovaný, ktorý je zamestnávateľom má bydlisko, resp. sídlo na území Českej republiky, kde mu aj bola doručená žaloba) a preto je potrebné posudzovať spor podľa čl. 21, 26 a 28 Nariadenia, pretože prejednávaná vec je sporom vo veci individuálnych pracovných zmlúv a uvedené ustanovenie ukladá žalobcovi povinnosť uplatniť svoj nárok proti zamestnávateľovi na síde členského štátu v ktorom má zamestnávateľ bydlisko (sídlo), resp. na síde podľa miesta, kde alebo odkiaľ zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu alebo ak ju nevykonával zamestnanec v jednej krajine, na súdoch podľa miesta, kde sa nachádza alebo nachádzala prevádzkareň, ktorá zamestnanca najala.

15. Odvolací súd záverom dodáva, že žalobca v podanom odvolaní uvádza skutočnosti, ktoré nesúvisia s dôvodmi, pre ktoré súd vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil, a preto sa odvolací súd týmito odvolacími námietkami bližšie nezaoberal. Ako vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP) odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 tak, že v tomto štádiu konania procesne úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá za kóna č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta za k. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na síde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).